

[Indenrigs- og boligministeren.]

herefter blive adgang for enhver tuberkuløs, der har dansk indfødsret eller har fast ophold her i landet, til at henligge på en tuberkuloseinstitution for samme betaling, som nu gælder tilskudsberettigede patienter.

Den tredje ændring, jeg gerne vil have lov til at fremhæve, er den foreslåede bestemmelse om, at tillægsbetalingen til kommunale tuberkulosehospitaller for indlæggelse af udenamts eller udenbys patienter forhøjes fra 3 kr. til 10 kr. 50 øre pr. sygedag. Endvidere foreslås adgangen til at kræve tillægsbetaling udvidet til også at gælde kommunale tuberkulosesanatorier, hvorhos der efter lovforslaget også kan kræves tillægsbetaling for ambulante behandlinger. Begrundelsen for denne ændring er, at det findes rimeligt, at kommunale tuberkulosehospitaller og sanatorier, der modtager udenamts eller udenbys patienter til behandling, nogenlunde får dækning for de dermed forbundne udgifter. Tillægsbetalingen skal som hidtil udredes af opholdskommunen.

De øvrige ændringer i lovforslaget er af mindre væsentlig karakter.

Hvad angår de udgifter, som statskassen får i anledning af dette lovforslag, hvis det ophøjes til lov, kan jeg nævne, at i øjeblikket udgør statskassens udgifter på dette område ca. 4,9 mill. kr. årlig. I fremtiden vil der, hvis lovforslaget bliver lov, blive tale om en merudgift for statskassen på 2,3 mill. kr.

Med disse bemærkninger skal jeg, idet jeg iøvrigt henviser til de bemærkninger, som ledsager lovforslaget, anbefale dette til det høje tings velvillige behandling.

Dernæst skal jeg tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde.*

Ved § 5 i loven af 20. maj 1933 om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde er den normale varighed af det civile arbejde fastsat til 15 måneder; det bestemmes samtidig, at genindkaldelse til civilt arbejde ikke finder sted, d. v. s. at de 15 måneder skulle dække første uddannelse og de normale genindkaldelser ved hæren.

Efter den dagældende hærlov af 23. marts 1932 var den normale tjenestetid for den største gruppe af de almindelige værnepligtige, fodfolket, fastsat til 150 dage ved første uddannelse, hvortil kom 2 genindkaldelser til fortsat øvelse i løbet af de 5 første værnepligtsår, hver gang i 25 dage. Ved hærloven af 7. maj 1937 fastsattes tjenestetiden for fodfolket uforandret til 150 dage ved første uddannelse, medens varigheden af de to gen-

indkaldelser til fortsat øvelse blev nedsat til 20 dage hver gang.

Ifølge § 9 i den gældende lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde kan indenrigsministeren, når tjenestetiden ved hær eller flåde forlænges udover den sædvanlige, bestemme, at varigheden af det civile arbejde forlænges med et tidsrum svarende til den længste forøgelse af tjenestetiden, der pålægges almindelige værnepligtige af vedkommende årgang. Sker der ekstraordinær indkaldelse af mandskab til hær eller flåde, kan han ligeledes foranledige genindkaldelser til civilt arbejde.

Siden 1939 har den militære tjenestetid i henhold til de militære bemyndigelseslove været forlænget, for fodfolkets vedkommende således i de senere år til ca. 10 måneder, medens den normale tjenestetid for fodfolket ved første uddannelse og fortsat øvelse efter hærlovene af 1932 og 1937, som jeg før omtalte, var på godt 6 måneder. I overensstemmelse hermed er også tjenestetiden for de civile værnepligtige blevet forlænget; for tiden er de civile værnepligtiges tjenestetid fastsat til 18 måneder.

Ved § 4 i lov nr. 277 af 18. juni 1951 om forsvarrets ordning, den såkaldte personellov, er varigheden af den første uddannelse ved de militære værn nu fastsat til ca. 1 år; de værnepligtige kan dernæst i løbet af de 9 første værnepligtsår genindkaldes til fortsatte øvelser i sammenlagt indtil 60 dage. I henhold til lovens § 46 kan forsvarsministeren endda under særlige omstændigheder foretage afvigelser fra bestemmelserne om tjenestetiden for at tilvejebringe et forøget beredskab, ligesom han er berettiget til i nødvendig udstrækning at afvige fra de gældende bestemmelser om genindkaldelser.

Der er således ved den nye forsvarslov fastsat en betydeligt længere tjenestetid ved de militære værn end efter de hidtidige hærlove; hjemmelen i § 9 i loven om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde til at foretage forlængelse af tjenestetiden i ekstraordinære situationer er derfor ikke længere tilstrækkelig. Efter indenrigsministeriets opfattelse er det absolut nødvendigt, at der nu tilvejebringes mulighed for at træffe bestemmelse om en forlængelse af det civile arbejdes varighed udover de 15 måneder, der er fastsat i den nugældende lov.

Når både den første lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde af 1917 og den nugældende lov af 1933 har fastholdt det princip, at varigheden af det civile arbejde skal være længere end den normale tjenestetid i militæret, skyldes det for det første den